

Köszöntés: Kegyelem nekünk és békesség, Istentől a mi Atyánktól, és az Ő Egyszülött Fiától, az Úr Jézus Krisztustól.

Olvasmány: Ézs 55,1-5 Ti szomjazók mind, jöjjetek vízért, még ha nincs is pénzetek! Jöjjetek, vegyetek és egyetek! Jöjjetek, vegyetek bort és tejet, nem pénzért és nem fizetségért! Péld 9,1-5; Ézs 12,3; 41,17-18; 44,3; Jn 7,37; Jel 21,6; 22,17 2 Miért adnátok pénzt azért, ami nem kenyér, fáradozásotok jutalmát olyanért, amivel nem lehet jóllakni? Hallgassatok rám, és finomat ehettek, élvezni fogjátok a kövér falatokat! Zsolt 36,9; 63,6 3 Figyeljetek rám, jöjjetek hozzám! Hallgassatok rám, és élni fogtok! Örök szövetséget kötök veletek, mert a Dávid iránti hűségem rendíthetetlen. 2Sám 7,16; 23,5; Zsolt 89,4-5.29; Jer 31,31-34; ApCsel 13,34; Zsid 13,20 4 Tanúvá tettem őt a népek között, fejedelemmé és parancsolóvá a nemzetek fölött. Ézs 43,10 5 Te pedig olyan népet hívsz, melyet nem is ismersz, és olyan népek futnak hozzád, amelyek nem ismertek: Istenednek, az Úrnak dicsőségére, Izráel Szentjének dicsőségére, hogy fölékesítsen téged.

Alapige: Ef2,11-22 Emlékezzetek tehát arra, hogy ti egykor pogányok voltatok, úgynevezett körülmetéletlenek a körülmetéltek szerint, akik viszont azért nevezik magukat így, mert testükön emberkéz által körül vannak metélve. 12 Ti abban az időben Krisztus nélkül éltetek, Izráel közösségétől elkülönítve, és mint az ígélet szövetségein kívül álló idegenek, reménység nélkül és Isten nélkül éltetek a világban. 13 Most pedig Krisztus Jézusban ti, akik egykor távol voltatok, közel kerültetek Krisztus vére által.

14 Mert ő a mi békességünk, aki a két nemzetséget eggyé tette, és az ő testében lebontotta az elválasztó falat, az ellenségeskedést, 15 miután a tételes parancsolatokból álló törvényt érvénytelenné tette, hogy békességet szerezve a kettőt egy új emberré teremtsen önmagában. Kol 2,14 16

Megbékéltette mindkettőt egy testben Istennel a kereszttel, miután megölte az ellenségeskedést önmagában, Kol 1,20 17 és eljött, békességet

hirdetett nektek, a távoliaknak, és békességet a közelieknek. Ézs 57,19 18
Mert általa van szabad utunk mindkettőnknek egy Lélekben az Atyához.

19 Ezért tehát nem vagytok többé idegenek és jövevények, hanem
polgártársai a szenteknek és háza népe Istennek. Zsolt 122,3-4; 2Móz 12,48
20 Mert ráépültetek az apostolok és a próféták alapjára, a sarokkő pedig
maga Krisztus Jézus, 21 akiben az egész épület egybeilleszkedik, és szent
templommá növekszik az Úrban, 22 és akiben ti is együtt épültök Isten
hajlékává a Lélek által.

Az efézusi gyülekezetben, mint oly sok másokban is az ókorban téma az, hogy
milyen háttérből lesz valaki Jézus követője. A zsidóságból, vagy a hellén
vallásosságból, vagy valamilyen más hitbeli rendszerből.

Viszont a szerző pont arra utal, hogy a keresztyénségben ez nem kell elválasszon
bennünket. Nem kell, hogy idegenné tegyen minket.

Hanem egy háza néppé. Egy háza nép. Egy közösség, egy lelki épület, ha úgy
tetszik. Ez a keresztyénség.

S itt van egy nagyon szemléletes kép, amiben Jézus Krisztus ennek a háznak a
sarokköve. Ennek az épületnek a sarokköve.

Akkoriban úgy építkeztek, hogy különböző kövekből illetve tapasztott sárból
állították össze az otthonaikat az első századi Palesztina provinciában.

S az ilyen építkezéseknél mindig volt egy fontos sarokkő, ami alapot képezett,
amely elengedetlen volt a ház építéséhez. Ez volt „az építmények legelőször lerakott
alapkőve, amely azután irányt szab az egész további építkezésnek”¹

¹ <https://www.arcanum.com/hu/online-kiadvanyok/Lexikonok-keresztyen-bibliai-lexikon-C97B2/s-sz-CA54E/sarokko-CA58C/#Lexikonok%5EKereszty-Sarokk%C5%91>

Persze ma már másként építkezünk, s tudom többen vannak közülünk, akik már építettek, nem is egy, hanem több házat is. Ma az első, ha megvan a telek, hogy alapot építünk, vagy öntünk, valami szilárd erős alapot. Betonból általában.

S akkor erre épül fel majd az épület. Lesz teteje, falai, csövek, kiállások, vezetékek, ablakok, ajtók, vakolat, festés, s majd aztán a benti felszerelések. Hosszasan sorolhatnánk, s nem akarok itt senki idegszálain zongorázni, hiszen nem kevés munka és nem kevés odaszánás kell ehhez.

De ha ezt a képet végig gondoljuk, hogy Krisztus az egyház alapja, akkor maga az egyház az az épület melyet évszázadok óta építünk. S ebben helyet foglal a mi gyülekezetünk is.

S amint már mondtuk is, nem mindegy, hogy milyen egy lakás egy ház. Hiszen egy család általában a saját lehetőségei és igényei szerint építkezik. Hogy mire van szükség, hogy mik az igények. Hiszen egy házban nemcsak lakik az ember, hanem benne is él.

Ezért nem mindegy a bútor, a berendezés, a szín, a fűtés stb.

Hasonló a helyzet az egyházzal is. A gyülekezeti közösséggel is. Nem mindegy, hogy csak egyszer néha betévedünk, vagy pedig benne is vagyunk.

Mert amikor benne élünk az egyházban, akkor tevékenyen teszünk érte, és alakítjuk, formáljuk úgy, hogy az valóban egy otthon legyen. S mivel itt nem csak egy családról van szó, hanem sokakról, ezért sokkal több igény, gondolat és helyzet felmerül.

Hogy milyen is legyen ez a közös otthon. Az a ház, amivé felépülünk. S éppen ezért nem meglepő, hogy nagyon különböző templomokat látunk, különböző felekezetek és gyülekezetek vannak.

De talán még nagyobb kérdés, hogy belakjuk-e az épületet. Hogy az tényleg csak egy épület lesz, vagy otthonná is válik.

Mindig azt mondom az első konfirmandus órán a gyerekeknek, hogy ez a templom, meg a környezete a ti lelki otthonotok. Ne feledjétek ezt el.

S valóban az otthont be kell lakni. Az otthon több annál, mint hogy megérkezünk, lefekszünk, s megyünk tovább a következő alkalomra. Az otthon az élettér is.

Nem mindegy milyen az otthonunk. Hogy jól érezzük-e benne magunkat, hogy élhető-e, hogy jó e levegő, a légkör, hogy amikor haza érkezőnk, akkor valóban azt érezzük, hogy haza jöttünk, hogy otthon vagyunk.

Mi általunk és épül az egyház. Nekünk is van hatásunk és ráhatásunk arra, hogy milyen is ez a gyülekezet, ez a közösség, ez az egyház. Nemcsak kívülről, az épületek szintjén, hanem belülről. Lelkileg is.

Milyen ház vagyunk mi? Ahol jövevény és régi tősgyökeres egymás mellett megfér. Ahol a magyar és a német egyaránt fontos, mert a szívünkhöz a lelkünkhöz akar szólni mind a kettő által az Örökkévaló Isten.

Ahol Krisztus az alap amire építünk. Hosszan lehetne sorolni, hiszen a gyülekezetnek mély a története. A jelen és a jövőt tekintve talán viszont vannak kérdéseink, ötleteink, elgondolásunk és akaratunk, hogy alakítsunk, változtassunk, hogy ápoljuk a régit és keressük az újat.

Mert egy 251 vagy 500 éves házon is lehet mit alakítani, modernizálni, akkor is, ha megmaradnak az alapok, s kifestünk, rendbe szedjük az épületet.

Adja Isten, hogy tudjunk mit kezdeni a jelen és a jövő kérdéseivel, hogy sokáig megmaradjon még ez a templom, ez a környék, s ez a gyülekezet is annak, ami: Lelki háznak, lelki otthonnak, amely Krisztusra épült. Ámen.

Isten gazdag áldását kívánva,

Kádas Richárd László